

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tatár László ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) felperesnek, a személyesen eljáró név (cím) alperes ellen - az alperes pernyertessége érdekében a dr. Berki Ádám ügyvéd (cím) által képviselt Alperesi beavatkozó(cím) részvételével -, tulajdonjog megállapítása és közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2007. november 7. napján meghozott 6.P.25.195/2005/47. számú ítélete ellen a felperes részéről 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti. Fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a felperes illetékfizetési kötelezettségét 115.250 (Száztizenötezer-kétszázötven) forintra leszállítja, az alperes által fizetendő illetéket 345.750 (Háromszáznegyvenötezer-hétszázötven) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest és az alperest, hogy fizessenek meg az államnak az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága felhívására személyenként 6.950 (Hatezer-kilencszázötven) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy élettársi vagyonközösség jogcímén megszerezte az alperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlan 1/3 részének tulajdonjogát. Kérte továbbá, hogy a bíróság az ingatlan közös tulajdonát árverési értékesítéssel szüntesse meg. Igényt tartott az alperessel fennálló élettársi kapcsolatuk idején közösen megszerzett, birtokában lévő személygépkocsira, amelynek $\frac{1}{2}$ része értékeként 300.000 forintot vállalt az alperesnek megtéríteni.

Számításai szerint az ingatlan forgalmi értéke 24 millió forint, a gépkocsi vonatkozásában alperesnek jutó érték 300.000 forint, ezt levonva az ingatlanból neki jutó érték 7.700.000 forint.

Az alperes védekezésében a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint az ingatlannal összefüggésben minden építkezéssel kapcsolatos kiadást az ő jövedelméből, illetve különvagyonából fedezték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felperes élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a (cím) alatti ingatlan 1/3 részének tulajdonjogát. Elrendelte az ingatlanra fennálló közös tulajdon árverési értékesítés útján való megszüntetését. Rendelkezése szerint az ingatlan legkisebb vételára bekölthetően 24 millió forint, míg lakottan 16.800.000 forint. Lakott értékesítés esetén az árverési vételárból a felperest 7.700.000 forint illeti meg, míg a fennmaradó vételár az alperest illeti. Ha az árverés során magasabb vételár érhető el, a többletet a felperes javára 1/3, az alperes javára 2/3 arányban kell elosztani. A perbeli költségeket a felek maguk viselik. Mindezek mellett az elsőfokú bíróság kötelezte a feleket, hogy fizessenek meg az államnak személyenként 231.000 forint feljegyzett illetéket.

Az ítélet indokolása szerint a felperes bizonyította, hogy az alperessel 1989-től 2004-ig élettársi kapcsolatban éltek és ezen időszakban épült fel az alperesi ingatlan felépítménye, amelyben az alperes lakik. A bíróság több esetben felhívta az alperest a védekezésével kapcsolatos tényállításai igazolására, az alperes azonban a tárgyalásokon nem jelent meg és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperesi kérelem alapján az ingatlan 1/3-ad részére vonatkozóan tulajdonjogát megállapította, valamint a közös tulajdont árverési értékelés elrendelésével megszüntette. Miután a gépkocsival kapcsolatban az alperesnek bizonyítási indítványa nem volt, a felperes annak 1/2 része értékéként 300.000 forint megfizetését vállalta, ezt az összeget az elsőfokú bíróság a felperesnek járó megváltási összegből levonásba helyezte. A perköltség viselésével kapcsolatban utalt a PK 10. számú állásfoglalásban foglaltakra, mely szerint a felek költségeiket maguk viselik, míg a készkiadásukat meg kell felezní. Erre figyelemmel a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a Pp. 81. §-a alapján a feleket egyenlő arányban kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a le nem rótt kereseti illeték viselésére vonatkozó rendelkezést sérelmezte. Kérte, hogy az ítélet az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését úgy változtassa meg, hogy a teljes illeték megfizetésére az alperes legyen köteles. Megítélése szerint a perre okot nem adott, mert a perindítást megelőzően megpróbálta igényét az alperessel megegyezés útján rendezni, amit azonban az alperes nem ismert el, így azt csak polgári peres úton tudta érvényesíteni. A PK 10 számú állásfoglalás szerint a felek a költségeket egyenlő arányban viselik, indokolt azonban az ettől való eltérés, ha a felek magatartása erre okot adott. A felperes álláspontja szerint a per elkerülhető lett volna, ha a perindítást megelőzően vele együttműködik. Mivel ez

nem valósult meg, az alperes magatartása okot ad arra, hogy a bíróság a feljegyzett illeték megfizetésére őt kötelezze. Az eljárás során perelhúzó magatartást tanúsított, perbeli kötelezettségei teljesítését többszörösen elmulasztotta. Mindezek mellett a perköltség viseléséről nem kizárólag a közös tulajdon megszüntetésére irányuló kérelem alapján kell dönten. A felperes keresettel kérte az ingatlan 1/3 részére tulajdonjog megállapítását, amely vonatkozásában pernyertes lett. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Pp. 81. § -a részleges pernyertességre vonatkozik, a felperes álláspontja szerint azonban teljes egészében pernyertes lett, ezáltal az elsőfokú bíróság erre való hivatkozása alaptalan.

Az alperes, valamint az alperesi beavatkozó a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben alapos.

A perbeli adatok szerint a felperes az alperessel szemben több kérelmet terjesztett elő, egyik kérelmében a perbeli ingatlan 1/3 részére kérte tulajdonjoga megállapítását, míg másik kérelme az ingatlan közös tulajdonának a megszüntetésére irányult. Megalapozott a felperes fellebbezése a tekintetben, hogy a tulajdonjog megállapítására irányuló kérelem vonatkozásában pernyertes lett, ezáltal e vonatkozásban az illeték az alperest terheli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az egyes kérelmek vonatkozásában a perköltség viselésének szabályai eltérőek, a PK 10. számú állásfoglalás kizárólag a közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatos költségek viselésére irányadó, ezért a feleket terhelő illeték összegét tévesen határozta meg.

A közös tulajdon megszüntetésére irányuló kérelem vonatkozásában a fellebbezési érvelés nem helytálló. A perbeli adatok szerint a közös tulajdon megszüntetése tárgyában a felek közt azért nem jött létre megállapodás, mert az alperes vitatta a felperes tulajdoni igényét, ezáltal a közös tulajdon fennállását. A közös tulajdon megszüntetése mindkét fél érdeke, a perben olyan adat nem merült fel, ami a közös tulajdon megszüntetése körében a PK 10. számú állásfoglalás szerinti egyenlő arányú költségviseléstől eltérő rendelkezést indokolna. Az a tény, hogy az alperes peren kívül a felperesi tulajdoni igényt nem ismerte el, e körben nem vehető figyelembe, mert azt a tulajdonjog megállapítására irányuló kérelem vonatkozásában kell terhére értékelni.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el. Az előzőekben kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta és felperes illetékfizetési kötelezettségét leszállította, az alperes által fizetendő illeték összegét pedig felemelte. Mivel a tulajdoni igény és a közös tulajdon megszüntetésére irányuló kérelem értéke azonos, az alperes az illeték felét a tulajdoni igénnyel kapcsolatos pervesztessége folytán köteles

megfizetni, míg az illeték másik fele a peres feleket egyenlő arányban terheli, tehát a felperes az illeték $\frac{1}{4}$ részét, az alperes pedig $\frac{3}{4}$ részét köteles megtéríteni. A le nem rótt illeték 461.000 forint volt, amelynek $\frac{1}{4}$ része 115.250 forint, $\frac{3}{4}$ része 345.750 forint.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezett rész értéke tekintetében a felek egyenlő arányban pervesztesek, az ítéltábla a Pp. 81. §. (1) bekezdésére figyelemmel, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján egyenlő arányban kötelezte a feleket a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2008. március 25.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

. Hegedűs Mária s.k.,
előadó bíró

Dr.Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: